

§ 13.

Undlader Nogen at afgive de i denne Lov foreftrebne Anmeldelser, eller overtræder han Bestemmelserne i § 1 og § 6, straffes han med en Mulct af fra 2 Rd. til 50 Rd., der i Kjøbenhavn tilfalder Politifkasen, i Kjøbstæderne Ræmmerkasen og paa Landet Amtsfattigkasen.

Sagen bliver at anlægge af vedkommende Politimester og at behandle efter de for offentlige Politifager gjældende Regler.

Tilbyder Paagjældende i Mindelighed at rette for sig, skal det imidlertid være Politimesteren overladt at dictere Mulcten, dog med samme Virkning, som om den var ikkendt ved Dom.

§ 14.

Den i § 11 ommeldte Kjendelse, der før de til Kjøbenhavns Magistrat stfete Anmeldelser eller af Samme meddeelte Oplysninger tilfalder Stadens Kasse, for Kjøbstædernes Vedkommende Ræmmerkasen og for Landets Vedkommende Amtsfattigkasen, fastsættes til følgende Beløb:

- For Registrering af en Anmeldelse efter §§ 1 og 6 4 Rd.
- for Do. af en Anmeldelse efter §§ 5, 7, 8, 9 2 —
- for Udskrift af Registrerne af en enkelt Sag med alle under samme hørende Oplysninger 2 —
- for Udskrift af en enkelt Anmeldelse 1 —
- for en Oplysning uden Udskrift 1/2 —

Overstiger Udskriften 3 Ark, betales for hvert følgende Ark 30 ø.

§ 15.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juni 1861.

De ved Lovens Ikrafttræden alt eksisterende Firmaer, anonyme Selskaber og Tuldmagter per procura ville være at anmelde for vedkommende Dyrighed inden 3 Måaneders Forløb efter Lovens Ikrafttræden. Oversiddes denne Frist, ere de Paagjældende undergivne Ansvar efter foranstaaende § 13.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

I en til Ministeriet indkommen Skrivelse har Grosserer-Societetets Comité i Kjøbenhavn andraget paa, at der maatte blive udvirket en Lov, hvorved Brugen af Firmaer ordnes ved faste Regler. Comitéen har i saa Henseende anført, at det alt længe af de Handlende har været erkjendt, at den ubundne Maade, hvorpaa Handels- og Interesseskabs-Firmaer kunne oprettes og benyttes heri Landet, fører til Misligheder i Forretningsforholdene, og at det vilde være uønsket, om Brugen af Firmaer blev ordnet ved lovbestemte Regler. Comitéen har fremdeles henviist til, at den samme Erfaring har gjort sig gjældende andetsteds, hvor man derfor har ordnet Brugen af Handelsfirmaer ved Lov, f. Ex. i Frankrig, Holland og flere tyske Stater. Medens man ved Forholdets Ordning i de forskjelligte Lande var gaaet ud fra forskjellig Principer, idet man snart betydeligt havde indskrænket den frie Brug af Firmaer, snart havde indrommet den nulligst frie Benyttelse af disse, maatte det, naar Tiden var om Forholdets Ordning heri Landet, efter Comitéens Formening, ansees rigtigst at give de Handlende saa stor Frihed i Brugen af Firmaer, som kunde bestaae med Ret og Orden, da Handelen i Reglen trives bedst, jo større Frihed der tilstedes den i dens Bevægelse.

I Henhold til hvad af Comitéen saaledes var udviklet, havde den udarbejdet et Lovudkast angaaende denne Gjenstand, som den henstillede til Ministeriets Overveielse, idet den ledsagede Udcastet med følgende nærmere Bemærkninger:

Uagtet Brugen af Firmaer væsentlig er et Handelsanliggende, burde Loven dog efter Comitéens Formening ikke indskrænke sig til at angaae Handlende alene. Ogsaa Fabrikanter, Haandværkere og Andre, som staae Handelsstanden fjernere, benytte stundom Firmaer; Loven burde derfor have en mere almindelig Character, saaledes at den ogsaa kom til at omfatte Andre end egentlig Handlende, forsaavidt de benytte Firmaer. Loven burde dernæst formeentlig ikke indskrænke sig til Kjøbstæderne alene, da der ogsaa omkring paa Landet findes